

विषम

अन्तः अभ्यन्तरे ।
 “करोत्यादौ तथा पितं लक्ष्मं दाहमतीव च ।
 तस्मिन् प्रशान्ते त्वतरौ कुवतः शीतमन्तः ॥”
 अन्तः हस्तपादादिनः ॥ * ॥ शीतादिदाहा-
 दिव्वरयोस्त्रिदोषजन्माह ।
 “दावेनौ दाहशीतादौ च्चरौ संसर्गौ स्तनौ ।
 दाहपूर्वस्तयोः कष्टः मुखवाध्यतमोऽपरः ॥”
 संसर्गौ वाग्निपातौ । कष्टः कष्टसाध्यः ॥ * ॥
 विषमच्वरविशेषानाह ।
 “विदग्धेऽन्नरसे देहे श्लेष्मपित्ते यवस्थिते ।
 तेनाहं शीतलं देहं चाहंसुख्यं प्रप्रापयेत् ॥”
 अन्नरसे विदग्धे आहाररसे रसे दुष्टे श्लेष्मपित्ते
 च यवस्थिते दुष्टे स्थिते तेन हेतुना शीतलं
 कफेन उख्यं पित्तेन अहंत्वं चाहंनारीश्वरा-
 कारेण नरसिंहाकारेण वा ।
 “काये दुष्टं यदा पितं श्लेष्मा वाक्ते यवस्थितः ।
 तेनोख्यत्वं शरीरस्य शीतलं हस्तपादयोः ॥”
 अन्ते हस्तपादादौ ।
 “काये श्लेष्मा यदा दुष्टः पित्तान्ते यवस्थितः ।
 शीतलं तेन गात्रे स्यादुख्यत्वं हस्तपादयोः ॥”
 विषमच्वरविशेषस्य प्रलेपकस्य लक्षणमाह ।
 “प्रक्षिप्यन्निव गात्राणि चर्मैश्च गौरवेण च ।
 मन्त्रच्वरविलेपी च सश्रीतः स्यात् प्रलेपकः ॥”
 गौरवेण उपलक्षितः । मन्त्रच्वरविलेपी मन्त्र-
 वेगस्य च्वरस्य यदा सन्त्योऽस्यास्तीति मन्त्र-
 च्वरविलेपी अर्थं विषमच्वरः । यथा च स्मृतः ।
 प्रलेपकाख्यो विषमः प्रायः क्षेप्राय शोषिष्वा-
 मिति ॥ * ॥ अथ विषमच्वराणां सामान्य-
 चिकित्सा ।
 “च्वराश्च विषमाः सर्वे सन्निपातसमुद्भवाः ।
 अथोख्यवस्य दोषस्य तेषु कार्यं चिकित्सितम् ॥
 विषमेष्वय कर्तव्यं वाद्यं च शोधनम् ।
 श्लेष्मोटेऽन्नपाने च श्रमयेद्विषमच्वरम् ॥ * ॥
 कालिद्रुकः पटोलस्य पत्रं कटुकरोहिणी ।
 पटोलं चारिवा तुलं पाठा कटुकरोहिणी ॥
 विन्मः पटोलस्य पत्रा ऋद्वीका सुकपलकौ ।
 किराततिक्तमन्त्रा चन्दनं विश्वमेघजम् ॥
 गुडूष्णामलकं सुकमहेडोक्कमपानाः ।
 कषायाः श्रमयन्त्याशु पञ्च पञ्चविधच्वरम् ॥”
 कालिद्रुकः इन्द्रवधः । पल्लवः कुटनः । चन्दन-
 मञ्ज रक्तचन्दनम् । कषायाः पञ्च । पञ्चविधं
 अन्ततसतताम्बुसुष्कटथीयचतुर्थैकरूपम् ॥ * ॥
 “महावकाश्लमहौषधाभ्यां
 कायो निहन्त्याद्विषमच्वरं हि ।
 शीतं सकम्पं परिदाहयुक्तं
 विनाशयेत् त्रिदिनं प्रयोगात् ॥ * ॥
 च्चुदान्तानागरपुष्कराद्यैः
 कृतः कषायः कफमाशतोत्तरे ।
 सन्धासकाशाचिपान्धरगच्वरे
 यदा त्रिदोषप्रभवेऽपि शस्यते ॥ * ॥
 च्चुदादि ॥ * ॥
 “चुदान्तापद्मकचन्दनेष्वे-

विषम

भूनिम्बपर्पटपटोलपौष्करैः ।
 तिक्ताकलिद्रुपिचुमहेषासकै-
 महेषोधं भागिवितुक्तैः समैः ॥
 श्रतं पिवेत् पूर्वदिनं कषायं
 निहन्ति दृढच्वरसुग्रीतम् ।
 सन्धासन्ध्यादिदाहसुख्यं
 त्रयां वसिं कासमतीव मूलकम् ।
 श्रानाहृदिक्कादिषु सन्निपाते
 गलयद्ये तन्निश्रोतव्यायाम् ॥”
 दृहन्नुदादिविषमच्वरे ॥ * ॥
 “सुक्तामलकगुडचौविश्वौषधकष्टकारिकायः ।
 पीतः सकषायार्थः समधुर्विषमच्वरं हन्ति ॥ * ॥
 तिलतेजसवणयुक्तकल्को जसुनसेवितः प्रातः ।
 विषमच्वरमपहरते वातशार्धनीशेषां च ॥ * ॥
 कालाजाजी तु सगुडा विषमच्वरनाशिनौ ।
 मधुनाऽग्राभया जीर्णा इत्याशुविषमच्वरान् ॥”
 कालाजाजी मगरेणा रति लोके । वा च
 किञ्चिद्दृष्ट्या गुडतुल्या कर्ममिता भक्षणीया ॥ * ॥
 “पीतो मरीचपूर्येण तुलसीपत्रजो रघः ।
 द्रोणपुष्पीभवो वापि निहन्ति विषम-
 च्वरान् ॥ * ॥
 अन्तयाः श्रतं पूर्वं वासवा परिशोधितम् ।
 पृथक् षोडशभागः सुगुण्डमानिकषपिंशाम् ।
 यथापि भक्षयेदन्तरो हितमिताशनः ।
 नास्य कश्चिद्भेदाधिर्न जरा पतितं न च ।
 न च्वरा विषमा नैव मेहनाशिलरक्तकम् ।
 न च नेत्रगता रोगाः परमेतद्रसायनम् ।
 मेधाकरं त्रिदोषत्रं प्रयोगादस्य बुद्धिमान् ।
 जीवदर्वश्रतं वार्यं यथेवादिदक्षसा ॥”
 गुडूचीकल्कः ॥ * ॥ अथान्नमाह ।
 “तक्रमांशं पयोमांशं दधिमांशमथापि वा ।
 माशमांशं च तुलानो सुत्यते विषमच्वरात् ॥” * ॥
 अग्निवैश्व ।
 “सुरा समस्ता पानाय भोजने चरवायुधाः ।
 तितिरा विष्किराः पथ्याः कुक्कुटा विषमच्वरे ।
 चरवायुधा यद्वकुकुटाः । कुक्कुटा वनकुकुटाः ।
 विष्किराः वर्णिकाजावविगिरचकोराटाः ॥ * ॥
 अथ सन्तादौर्ना विशिष्टा चिकित्सा ।
 “त्रायन्तीकुटुकानन्तावारिवाभिः श्रतं जलम् ।
 सन्ताख्या च्वरे देयं वातादौर्ना निवृत्तये ॥”
 अन्ता दुरालभा ॥ * ॥
 “पटोल्यान्दिवातिक्तावारिवाभिः श्रतं जलम् ।
 सन्ताख्या च्वरे देयं वातादौर्ना निवृत्तये ॥”
 दृष्या दृहद्वनी यरकवत्पत्रविटपा तदनाभि
 दनी च ग्राह्या समानगुणत्वात् ॥ * ॥
 “पटोलेन्द्रयवानन्तापथ्यादिद्वान्ताजलम् ।
 कथितं तज्जलं पीतं च्वरं सन्ततकं जयेत् ॥”
 अन्ता चारिवा । अरिष्टः निम्बः । जलं
 वासकम् ॥ * ॥
 “द्राक्षापटोलनिम्बान्द्राक्षाकविषमच्वराश्रतम् ।
 जलं जनुः पिवे ह्योन्नमन्त्येत्तुर्नरशान्ताये ॥”
 शक्राकः इन्द्रवधः ॥ * ॥

विषम

“कर्मसाधारणं यद्वा हृतीयकचतुर्थकौ ।
 भिषजा प्रतिकर्मयो विशिषोक्तचिकित्सितैः ।
 उशीरं चन्दनं सुकं गुडचौधाण्यनागरम् ।
 अम्बा कथितं पयं शकैरामधुयोजितम् ॥ * ॥
 च्वरे हृतीयके सुधां दृष्यादाहसमन्विते ।
 अपामार्गजटा कष्यां लोहितैः सप्तसुभिः ।
 बद्धा वारे रवेस्तुल्यं च्वरं हन्ति हृतीयकम् ॥ * ॥
 स्थिरातामलकीदाहश्रवाद्यमहौषधैः ।
 सितामधुयुतः कायचतुर्थकच्वरः परः ॥”
 स्थिरा शालिपर्णी । तामलकी भूषाजी । श्रवा
 हरीतकी । टयो वाचा ॥ * ॥
 “अगस्तिपत्रस्य रसेन नखं
 निहन्ति चातुर्थकसुयवीर्यम् ।
 शिरोविषुष्यस्य निशादयस्य
 कल्केन वा तत्तृप्तसंयुतेन ॥”
 तत् नखम् ॥ * ॥
 “च्वरस्य वेगकालश्च चिन्तयन् च्वर्यते तु यः ।
 तस्यैतेरदृष्टतेत्यापि विषयेनाशयेत् स्तुतिम् ।
 सन्ततं विषमचापि चोषस्य सुचिरोत्थितम् ।
 च्वरं समोजनेः पथ्येच्वरत्रैः सप्तपाचरेत् ॥ * ॥
 सतताद्विषयंयायां विषमच्वराणां चिकित्सा
 सततादौर्नामिव कर्मथा ।
 “शीताभिभूते पुरुषे कृष्याच्छीतहरीं क्रियाम् ।
 दाहाभिभूते तु विधिं विदध्यादाहनाशनम् ।
 आच्छादनेऽन्धुतरैर्गुदभिः कम्बुदिभिः ।
 तुलवत्या महाशीतं शीताद्विचरिणो हरेत् ॥”
 तुलवती तुलार्द्र इति लोके ।
 “तं क्षान्ताभ्यां सुपीनाभ्यां पीवोरुर्नितम्बिनौ ।
 बुवतिमांद्रामानिद्रुत्तेन शीतं प्रशान्प्यति ॥
 कान्ताङ्गसङ्गंजातं तस्य शीते निवारिते ।
 प्रञ्जादं चास्य विश्राय पृथक् तां कारयेत्
 च्चिद्यम् ॥
 ततो दाहे तु संजाते पचैरेरकसमभवेः ।
 शीतनेर्धारितेर्देहे दाहं तस्यापनीदयेत् ॥
 तावकं शुक्लकापूर्वं तुल्यं तत्रोभयोरपि ।
 नवमांशं तुल्यं स्यात् मर्दयेत् कन्यकाप्रवेः ॥
 तत् तु संशुष्कतपलेर्वैश्वेजंणपुटेः पथेत् ॥
 शीतं तत्पूर्वयेत्पूर्वं गुडामात्रं सितायुतम् ॥
 प्रभाते भक्षयेत्तौ याति शीतच्वरस्यम् ।
 वाग्निभवेति कस्यापि कस्यापि न भवत्यपि ॥
 टकेन दिवसेनैव शीतच्वरहरं परम् ।
 मध्याह्नसमये पथं शिखरिणी भक्तकं च ॥ * ॥
 शीतच्वरे भूतभैरवपूर्यम् ॥
 “एषा जातीफलं योवत्रिपलाजीरकं वनः ।
 सविङ्गं सितायुक्तं पूर्वं शीतच्वरापहम् ॥
 कायस्थानाङ्गुलीतिक्तावस्थापुरचोरकैः ।
 सद्देवावचाङ्गुलैः शीतत्रेघर्षलेपनेः ॥
 यत्तैरेवौषधैः पित्तैर्नवचारसंयुतैः ।
 सान्धेस्त्रिपाचितं तेजमभ्यङ्गाच्छीतनाशनम् ॥”
 कायस्था हरितकी । नाङ्गुली राक्षा । भेदार्द्रं
 इति लोके । वयस्या गुडूची । पुरो गुग्गुलुः ।
 पीरकः । भट्टिडर । तदनाभि गट्टिवन । सद्-